

Költözködés.

A májusi vándorlás. — Drágul a költözködés.
— Az alkalmi szállítók.

Költözködés! Ez a szó egy csomó kellemetlenséget, izgalmat, lőtást-futást, hetekig tartó felfordulást, kényelmetlenséget jelent a szegény pesti embernek. A fővárosi partáj legszivesebben a májusi házbérnegyed elején vág neki a költözködésnek. Ilyenkor hosszabb a nap, jobb az idő, s a nyaralást nem rontja meg a költözködéssel járó ezer baj. Már április vége felé megindulnak a tárgyalások az egyes lakók között, egyezkednek egymás között, hogy ki menjen ki előbb, melyikük csináljon helyet a másiknak, mert a májusi költözés alkalmával egy nap késelem sokat jelent: a szállítók harminc-nyolcvan százalékkal olcsóbban költöztetik az embert április végén vagy május első napján, a május másodikika lévén a legdrágább nap. Az idén különösen nagyarányu lesz a májusi költözködés. A házbéruzsora, mint valami óriás kéz, belenyul a nyüzsgő hangyabolyba, s össze-vissza keveri a bolondul szaladgáló pesti lakókat. Bizony így van ez, s nem a hasonlat, hanem magunk sántitunk bele, amíg végre sikerül megfelelő lakást találnunk, amely olcsóbb a réginél, legalább annyival — amennyibe a költözködés kerül.

A hurcolkodás mizériáit jól ismeri a pesti ember. Hetekkel előbb megkezdődik a csomagolás, a pince, a padlás rég elfelejtett kincseinek feltárása, ládák, ócska szekrények barrikádjain keresztül mászhat be az ember a saját lakásába, s minél jobban közeledik a költözés napja, annál nagyobb a rendetlenség és annál kevesebb a kényelem, amiből ugyancsak kevés jut ki a pesti lakónak. Végre elérkezik a krízis, a költözés, amikor tetőpontra hág a felfordulás, s lassan-lassan visszatér minden a régi mederbe. De amig ennyire jut a fővárosi ember, sok keserves tapasztalat tanítja meg a jó, hogy úgy mondjuk, szakszerű költözésre. Se szeri, se száma a kellemetlenségeknek és károknak,

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

645:629.1

Hely

Idő

1913

Személy

Szerző Ky.
Cím Költözködés.

Forrás: Budapest

Bp.

(Hely)

1913 11/23

(Idő)

(Köt. v. füz)

amik ilyenkor várnak a hurcolkodókra. Az idén például már április huszadika felé alig lehetett szállítót kapni. A nagyobb, megbízhatóbb cégek annyi szállítást kötöttek le, hogy drága pénzért is nehezen vállaltak újabb költöztetést. Ilyenkor aratnak az „alkalmi szállítók”. A «Butorszállítók Országos Egyesülete» alapszabályaiban kimondotta, hogy *szigorúan bünteti, megbírságolja, sőt tagjai sorából ki is zárja azt a szállítót, aki felhívás nélkül házról-házra jár ajánlkozni.* Ezt azért teszik, hogy megkülönböztessék magukat a felelőség nélkül dolgozó fuvarosoktól, akik ilyenkor össze-szednek valahonnan egy pár embert, beállítanak a költözni készülő lakóhoz, s természetesen tiz-husz koronával olcsóbban vállalják el a költözést. A tapasztalatlan lakó takarékoskodni akar, s beugrik a szállítónak. Szinte tipikus már a forma, amelylyel azután megszarolják a szorult helyzetben levő lakót: közvetlenül a költözés előtt, vagy éppen az utolsó órákban beállít a szállító és egyszerűen kijelenti, hogy tévedés történt, a kocsit lefoglalták másfelé, csak másnap, vagy harmadnap vállalja a költözést. A lakó kapkod fűhöz-fához, a lakásban nem maradhat, mert az új lakó be akar hurcolkodni, nem tudja, mitévő legyen, mire a szállító embere diszkrétan odasugja:

— Kérem, tessék csak rám bízni. Husz koronáért elintézem a dolgot...

A lakó örül és fizet. Mikor aztán a költözésre kerül a sor, meglepetve látja, hogy csukott butorszállító kocsit helyett nyitott ko-

csira rakják föl a butorait. A kifogást azonban el kell fogadni:

— Utközben kiesett a csukott kocsikereke, ha visszamentünk volna másikért, nem készülhetünk volna el a költözéssel.

A nagy cégek szervezett, állandó munkásokkal dolgoznak s nem az ut, hanem a butorok mennyisége és az emeletek szerint szabják meg az árakat. Az alkalmi fuvarosok maguk sem tudják, ki, micsoda a munkásuk, s ezért történik, hogy költözések alkalmával rendkívül megszaporodnak a lopások. Különösen apróbb disztárgyak, ágyneműek, képek, tükrök tűnnek el. De az is megtörténik, hogy a napszamosok külön bérkövetelésekkel állanak elő a nagyobb butorokért, vagy pedig este hat-hét óraker egyszerűen beszüntetik a munkát. A butort lerakják az utcára s miután a fuvaros maga is tehetetlen a bepálinkázott embereivel szemben, kész a botrány, amelynek ismét csak a lakó vallja kárát. Ha pedig valamit eltörnek, senki sem vállal érte felelősséget, a fuvarost hiába pörli a lakó, nincs mit megvenni rajta.

Nem fölösleges tudni, hogy a szállítókkal kötött szerződés teljesen elegendő, előleget adni nem szükséges, a nagy cégek nem is kérnek előleget és az összes butorok szállítására kötik a szerződést.

A költözés kellemetlenségei között nem utolsók azok, amiket a házbéruzsora okoz. Az új házakban akárhányszor hetekig tart, amig teljesen elkészülnek az asztalos-lakatosmun-

kákkal; megtörtént, hogy a lakásokon nem volt ajtó s a lakók kénytelenek voltak éjszaka bedeszakzni az ajtónyílásokat. A folyosón nem volt rács, a lépcsőknél hiányzott még a korlát, nem is szólva a villamvilágítás vagy gázvezeték berendezésével járó kényelmetlenségekről. Ezek csak a konturjai annak a képnek, amely kialakul majd május másodikán a fővárosban. Budapest megindul és költözik, az utcákon mindenfelé toronymagasságig megakadt kocsik, a járókelők leszorulnak a kocsi-utrá, a közlekedés folytonosan megakad, itt-ott felborul egy-egy tulterhelt kocsis, a pesti ember pedig nem eszik, nem mosdik, nem alszik, valósággal nomád életet él a saját butorai között — ez a költözködés. Ky.